

AGRU

ÎN VICARIATUL MARAMUREȘ

Suplimentul Organului „Dumineca“.

Administrația: Biroul AGRU-lui Sighet, Piața Unirii No. 25.

Apare deodată cu „Dumineca“.

Prețul 1 Leu împreună cu „Dumineca“.

Enciclica „Quadragesimo Anno,“

a sf. Părinte Papa Piu XI. despre problema muncitorească și în general despre problema socială în concepția bisericii catolice.*)

Enciclica la introducerea face apologia enciclicei leoniene.

Progresele industriei și invențiunile moderne, cari au avut ca rezultat industrializarea țărilor civilizate, au împins oamenii în a doua jumătate a secolului trecut, din ce în ce mai mult în două tabere, în una la număr mică, acei puțini, cari se bucurau de toate bunătățile vieții moderne și cealaltă adunată din imensa mulțime a lucrătorilor, cari au fost lăsați în cea mai cumplită sărăcie, în ciuda sforțărilor din partea lor, ca să scape de aceasta tristă stare.

Bogații, s'au acomodat cu ușurință acestui aranjament, socotind aceasta stare de lucruri cași un efect necesar normelor economice inalterabile, și au crezut, că grija de săraci o pot lăsa în voia sentimentului caritativ și a iubirii aproapelui, ca și cum aceasta iubire ar avea îndatorirea să întindă

un văl, asupra violarei evidente a dreptății, când tolerată, când consfințită chiar prin legile diferitelor țări.

De alta parte muncitorii apăsai și enervați de soarte atât de nedreaptă nu mai voiau să se supună acelor legi, tinzând o parte din ei la revoluționarea societății, alții mai moderați socoteau și ei la rândul lor, că așa nu mai poate să meargă și că multe lucruri trebuiesc schimbate.

Între astfel de împrejurări sf. Părinte Papa Leon XIII. fără să ceară sfat de la liberalismul doctrinal, care se arăta neputincios de a deslega problema, sau dela socialism, care preconiza un remediu mai rău ca boala însăși, — a formulat acel document admirabil în care a arătat drepturile și datoriile de cari sunt legați și bogații și proletarii, capitaliștii și muncitorii.

Vocea apostolică a provocat bucuria și uimirea nu numai în rândurile credincioșilor, ci în lumea întreagă, mai cu seamă din partea acelorora, cari de atunci încolo s'au ocupat cu probleme social-economice. Însă aceasta învățătură atât de surprinzătoare nu putea să nu stârnească chiar și în rândurile catolicilor impresii de îndoială și de nesupunere.

Nu ne putem mira de aceasta, prin enciclica leoniană s'au răsturnat idolii de până atunci a liberalismului economic, s'au nimicit prejudeciile învechite și timpurile au fost luate înainte așa, încât cei prea deprinși cu cele vechi, au disprețuit aceasta.

*) În cele ce urmează, enciclica „Quadragesimo Anno,“ o vom numi simplaminte „enciclica,“ iar enciclica „Rerum Novarum“ a sf. Părinte Papa Leon XIII. o vom numi „enciclica leoniană.“

nouă filosofie socială, cei fricoși se temeau să se urce la astfel de înălțimi, alții au admirat lumina nouă, care a ieșit dintr'însa, însă au crezut că este numai un ideal, care nu se va realiza niciodată.

În astfel de împrejurări, când s'a celebrat de lumea întreagă, înainte de toate însă de muncitorimea catolică de pretutindeni, a patruzecoa aniversare a enciclicei leoniene, Sf. Părinte Papa Piu XI. a găsit de potrivit ca să reamintească marile foloase, cari au izvorit din aceea enciclică pentru biserică și pentru lumea întreagă, ca să ia în apărare învățătura marelui magistru despre problema socială și în sfârșit să descopere răul social din timpul prezent și să arate singura cale mântuitoare a unei redresări, adică reforma morală în concepția creștină.

Aceste trei părți formează punctele esențiale, pe care le vom aduce în resumat.

(Va urma.)

Familia Agristului.

Bunul Dumnezeu încă dela început așa a vrut ca omul să nu fie singur, ci să trăiască în familie. În acest scop întemeiază căsătoria, pe care Mântuitorul o ridică la rangul de taină.

După cuvintele sf. Apostol Pavel legătura între soții de căsătorie este tot așa de sfântă cași legătura între Hristos și Biserică. Prin urmare la încheierea căsătoriilor se pot primi multe daruri de lipsă pentru viața căsătoriților.

Durere, că în zilele noastre vedem multe case în care nu stăpânește adevăratul spirit creștinesc, în care nu s'a încuibat adevărata fericire. Cauzele sunt multe.

Lipsește spiritul lui Hristos din casele noastre. Să vedem care este acest spirit?

Spiritul lui Hristos este spiritul dragostei. Pentru Hristos cea mai mare virtute este dragostea. Această dragoste lipsește din cele mai multe familii. Căsătoriile încheiate numai din interese trecătoare nu pot să asigure

înțelegerea împrumutată între soții de căsătorie și dacă lipsește dragostea căminul va fi rece și viața mai mult chin.

Firește, că dacă lipsește înțelegerea împrumutată între soții de căsătorie, nici creșterea copiilor nu va avea fructul cuvenit. Soții se ceartă, aud copiii și apoi discută între ei și la capăt nu ascultă nici de tată, nici de mamă.

Spiritul lui Hristos este spiritul iertării. El și pe lemnul crucii se roagă pentru iertarea celor ce îl restignesc. Acest spirit al iertării creștinești să stăpânească casele creștine, căci soții de căsătorie datori sunt să suporte în mod reciproc căderile celuilalt soț.

Multe nefericiri s'ar fi putut incunjura dacă soții de căsătorie ar fi fost ușor iertători.

Spiritul lui Hristos este spiritul rugăciunii. Domnul ne învață să ne rugăm, să folosim acest mijloc prin care deschidem vistierile cerești. Prin urmare datori ar fi soții de căsătorie să se roage foarte mult. Rugăciunile în familie să fie făcute în comun de toate persoanele. De sigur, că rugăciunile copiilor nevinovați pătrund mai ușor la tronul lui Dumnezeu.

Dragostea lui Hristos este foarte mare pentru copiii nevinovați. Și soții de căsătorie să caute rostul vieții lor în copii. Căci copii sunt darul lui Dumnezeu și foarte rău fac toți aceia, cari resping acest dar. Fără de copii cuibul este gol și tăcut. În casa fără de copii de obicei se instăpânește neînțelegere între soți.

Vor spune unii: azi împrejurările sunt foarte grele și soții de căsătorie nu pot asigura binele copiilor. Auzim de multe ori astfel de obiecțiuni, dar ele nu sunt destul de întemeiate. Putem se observăm, că de obicei acolo lipsesc copiii unde părinții nu sunt săraci, deci acolo unde ar fi în putere să-i crească. În cea mai mare sărăcie copilul va fi o bogăție.

În general în familiile noastre trebuie să se instăpânească spiritul lui Hristos, ca în ele să stăpânească Domnul. Membrii familiilor noastre să fie adunați în casă în numele lui Hristos, căci unde sunt adunați 2 sau 3 în numele lui, acolo petrece și El, iar unde e Hristos nu poate să între nefericirea,

